

Slávnostné oceňovanie osobností Bratislavského samosprávneho kraja

29. JÚN 2023

Bratislavský samosprávny kraj každoročne udeľuje ocenenia v kategóriách Výročná cena Samuela Zocha, Pamätný list predsedu BSK a Historická osobnosť regiónu. V každej je množstvo zvučných i menej známych mien vedcov, umelcov, lekárov, pedagógov, športovcov či ľudí pôsobiacich v sociálnej oblasti. Svojou prácou, zanietením, výsledkami úspešne reprezentujú náš kraj a prispievajú k jeho rozvoju a šíreniu dobrého mena.

Tohto roku padol výber na 23 zaujímavých mien z oblasti školstva, športu, umenia, publicistiky histórie či zo sociálnej oblasti.

Ocenenia BSK sa uskutočňujú už po dvadsiatykrát. Laureáti si preberú Výročné ceny Samuela Zocha a Pamätné listy predsedu BSK. Po piaty raz kraj udelí aj titul Historická osobnosť regiónu, ktorú navrhuje bratislavský župan. Tá bude udelená in memoriam Alfrédovi Wetzlerovi, spisovateľovi, antifašistovi a bývalému väzňovi, ktorému sa podarilo ujsť z koncentračného tábora Birkenau pri meste Osvienčim.

**Vážené dámy,
vážení páni,**

som presvedčený o tom, že v žiadnom inom kraji nenájdete také množstvo úspešných vedcov, umelcov, pedagógov, lekárov, športovcov či ľudí pôsobiacich v sociálnej oblasti.

Svojou prácou i svojimi nápadmi prispievajú k spoločenskému a ekonomickému rozvoju regiónu. Pomáhajú, vzdelávajú, skrášľujú, vychovávajú, reprezentujú. Skrátka, skvalitňujú život obyvateľov a robia náš kraj krajším.

Ľudí, ktorí si zaslúžia ocenenie a našu vďaku, je nepochybne viac. Na to by však jeden večer nestačil. Dnes mi bude čťou odovzdať ocenenia aspoň niektorým z nich.

Tento rok získalo Výročnú cenu Samuela Zocha osem osobností a Pamätný list predsedu BSK pätnásť osobností.

Po piaty raz udeľujeme aj titul Historická osobnosť regiónu. In memoriam získal túto cenu Alfréd Wetzler, spisovateľ, antifašista a bývalý väzeň, ktorému sa podarilo ujsť z koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau pri meste Osvienčim.

Želám vám príjemný večer a pekný umelecký zážitok.

Juraj Droba
predseda Bratislavského samosprávneho kraja

Historická osobnosť

Alfréd Wetzler

* 10. 5. 1918 Trnava

† 8. 2. 1988 Bratislava-Ružinov

spisovateľ, antifašista a bývalý väzeň, ktorému sa podarilo ujsť z koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau pri meste Osvienčim

Narodil sa v židovskej robotníckej rodine. V rokoch 1936 – 1940 pracoval v Trnave ako robotník. Na jar v roku 1942 bol deportovaný do koncentračného tábora v Osvienčime, odkiaľ v roku 1944 spolu s Rudolfom Vrbom utiekol. Len niekoľko dní po tomto úteku spolu spisali 32-stranovú správu, ktorá detailne opisovala koncentračný tábor v Osvienčime, jeho nákresy, štruktúru, štatistiku o väzňoch, počty obetí, ale aj spôsob likvidácie väzňov, ako boli mučení a splyňovaní. Vytvorili najkomplexnejší dokument, aký dovtedy o tomto tábore existoval, a ten mal slúžiť spojencom na to, aby dokázali zasiahnuť proti zverstvám, ktoré sa tam diali. Toto hrdinstvo dvoch mladých mužov zachránilo podľa historikov životy takmer 200-tisíc maďarských Židov. Niektoré zdroje dokonca odhadujú tento počet až na 700-tisíc ľudí, ktorí sa vďaka tejto správe vyhli deportácii a nedostali sa do Osvienčimu. Žiadny iný individuálny akt počas vojny nedokázal zachrániť také obrovské množstvo ľudských životov. Po Osvienčime prežil svoj život v Ružinove. Po druhej svetovej vojne pracoval najskôr ako redaktor (1945 – 1950), potom ako robotník (1950 – 1955) a následne až do roku 1970 v obchode. Po roku 1970 aj napriek tomu, že bol na invalidnom dôchodku, chodieval vypomáhať do ružinovskej knižnice. V roku 1945 vydal faktografické dielo Oswienčim, hrobka štyroch miliónov ľudí, ktoré bolo svedectvom človeka prežívajúceho toto peklo dva roky. Neskôr sa k tejto téme ešte vrátil a svoje spomienky spracoval v beletristickej podobe v knihe Čo Dante nevidel (1964). Pôvodne vyšla pod pseudonymom Jozef Lánik a až jej piate vydanie v roku 2009 vyšlo pod jeho skutočným menom. V roku 1997 mu prezident Michal Kováč prepožičal štátne vyznamenanie Rad Ľudovíta Štúra II. triedy in memoriam a 1. januára 2007 mu prezident Ivan Gašparovič udelil štátne vyznamenanie Kríž Milana Rastislava Štefánika I. triedy in memoriam.

Výročné ceny Samuela Zocha

Slávnostné oceňovanie osobností Bratislavského samosprávneho kraja

akad. mal. Oľga Bartošíková

Akademická maliarka. Vystavovala na mnohých samostatných aj kolektívnych výstavách na Slovensku i v zahraničí. Bola členkou Zväzu slovenských výtvarných umelcov, ako aj členkou jedinečnej Skupiny 4 spolu s Jarmilou Čihánkovou, Tamarou Klimovou a Vierou Kraicovou. Od r. 1989 je členkou Slovenskej výtvarnej únie a spoluzakladateľkou Spoločnosti voľných výtvarných umelcov. Celoživotne sa venuje maľbe, ale i kresbe a realizácii výtvarných diel v architektúre. V jej tvorbe dominujú portréty, autoportréty, figurálne kompozície, zátišia s kvetmi a ovocím, krajiny, príroda, motívy katedrál, jej rodisko starý Holíč a symbolické pomníky či pamätníky. V roku 2022 oslávila významné životné jubileum – 100 rokov.

Kvĕtoslava Fulierová

Výtvarníčka, grafička a ilustrátorka, ktorá prepojila hudbu a výtvarné umenie. Pôsobila aj ako učiteľka hry na husliach v Uherskom Brode, aj ako kreslička v Slovenskej akadémii vied v Bratislave. Popri výtvarnom umení ostala verná hudbe. Zahrala si napr. s umelcami Martinom Benkom a Jánom Mudrochom. Hudba výrazne zasahuje lyrické, muzikálne vyznenie jej výtvarného umenia, v ktorom hudobné a výtvarné umenie fungujú ako spojené nádoby a navzájom sa podmieňujú. Bola partnerkou Júliusa Kollera, významného konceptuálneho výtvarníka. Spolupracovala s ním ako fotografka i spoluautorka jeho akcií a happeningov. Svoje diela vystavovala na 60 samostatných a mnohých kolektívnych výstavách. Aktívne sleduje výtvarnú scénu a podporuje mladšie generácie kolegov. V r. 2022 oslávila životné jubileum – 90 rokov.

Alfonz „Ali“ Brezovský

Hudobný skladateľ, dramaturg, redaktor. Pôvodne učil na základných školách v Gajaroch a Bratislave, neskôr bol redaktorom Učiteľských novín. Pôsoobil ako herec a autor hud-

by v Radošinskom naivnom divadle. Komponoval hudbu pre rozhlasové a televízne relácie, účinkoval v hudobných programoch, kde aj dirigoval. Štyridsaťdva rokov pracoval v Slovenskom rozhlase, bol tiež dramaturgom Tanečného orchestra Československého rozhlasu. Patril k najúspešnejším autorom populárnych piesní na Slovensku. Ako skladateľ dopomáhal k presadeniu sa mnohým významným umelcom – M. Žbirkovi či M. Gombitovej. Jeho piesne spievali K. Duchoň, D. Grúň, J. Kocianová, E. Kostolányiová aj D. Rolincová. Spolupracoval na príprave súťaže Košický zlatý poklad a autorsky sa podieľal na piesňach, ktoré odzneli v legendárnej detskej relácii Zlatá brána. Jeho piesne získali viacero ocenení doma aj v zahraničí. Skomponoval hudbu k mnohým legendárnym filmom a scenárom či k bábkovým divadelným hrám.

Dr. h. c. prof. Milan Sládek

Mím, choreograf, režisér a pedagóg. Vyštudoval rezbárstvo a Divadelnú fakultu VŠMU. Neskôr pokračoval v štúdiách v Prahe u E. F. Buriana, v ktorého divadle D34 založil s Eduardom Žlábkom prvý pantomimický súbor. V Prahe vznikla i jeho najslávnejšia pantomimická postava Kefka, známa po celom svete. Začiatkom šesťdesiatych rokov sa vrátil do Bratislavy. Jeho súbor sa stal autonómnym telesom v rámci SND a pravidelne vystupoval v zahraničí na prestížnych festivaloch. Spustil prevádzku Malej scény SND. Po auguste 1968 s časťou skupiny odišiel zo Slovenska. Jeho súbor sa zaradil medzi najrenomovanejšie pantomimické súbory na svete. V roku 1974 otvoril v Kolíne nad Rýnom DIVADLO KEFKA. O dva roky sa z jeho iniciatívy uskutočnil medzinárodný festival pantomímy GAUKLER, ktorý patril k najlepším svojho druhu na svete. So svojím divadlom pravidelne viedol workshopy doma i v zahraničí. V roku 1987 sa stal profesorom pantomímy na Folkwang Hochschule v Essene. Po roku 1989 sa vrátil a neskôr v roku 1994 sa stal riaditeľom novozaloženého Medzinárodného inštitútu pre pohybové divadlo, ktorý viedol až do júna 2002. Inicioval taktiež rekonštrukciu historickej budovy Divadla ARÉNA.

PaedDr. András Takács

Zberateľ ľudového tanca a choreograf. Celý svoj aktívny život sa venoval ľudovému umeniu a kultúrnemu životu Maďarov na Slovensku. V roku 1951 tancoval v SLUK-u, o dva roky sa stal spoluzakladateľom a choreografom Maďarského ľudovoumeleckého súboru v Československu (Népes). Aj po zániku tohto súboru pokračoval ako zberateľ ľudových tancov. Metodicky zmapoval tanečnú tradíciu maďarských regiónov Slovenska a spracoval ich tanečný materiál. Vydal 10 kníh. Získal množstvo rôznych ocenení ako Strom života Ministerstva Národného dedičstva Maďarska (1998), Strieborná plaketa vlády SR (2001), Cena republikovej rady Csevadoku za celoživotné dielo (2009), Rytiersky kríž rádu Maďarskej republiky (2011).

JUDr. Michal Tinák

Právnik, bývalý riaditeľ nemocnice s poliklinikou Milosrdní bratia. Po absolvovaní právnického štúdia vykonával rôzne právnické profesie. V každej z nich uplatňoval ľudskosť, empatiu a veľkú ochotu pomáhať. Pričinil sa o zrod jednej z najväčších a najúspešnejších nemocníc nielen v Bratislave, ale aj na Slovensku – Univerzitnej nemocnice s poliklinikou Milosrdní bratia. Od roku 1990 je právnym zástupcom nemocnice, pričom v období 2005 – 2020 bol aj jej riaditeľom. Je čestným členom rehole Milosrdných bratov, členom Rádu Maltézskeho rádu rytierov, bývalým členom Vedeckej rady Lekárskej fakulty UK v Bratislave a je držiteľom Ceny MUDr. Celestýna Opitzu (2021). Svoje právnické vzdelanie využil i pre potreby komunálnej politiky – bol poslancom Obecného zastupiteľstva obce Rovinka v dvoch volebných obdobiach. V decembri 2022 oslávil životné jubileum – 70 rokov.

doc. PhDr. Slavomír Krupa, PhD.

Odborník na sociálne služby. Svoj profesijný život zasvätil sociálnym službám poskytovaným ľuďom v nepriaznivej sociálno-životnej situácii, najmä ľuďom so zdravotným postihnutím a seniorom. Vyštudoval liečebnú pedagogiku. Pracoval ako vychovávateľ, vedúci výchovy v Zariadení sociálnych služieb ROSA, neskôr ako riaditeľ Centra sociálnych služieb prof. K. Matulaya pre deti a dospelých. Po roku 1989 sa zaslúžil o znovuzrodenie katedier liečebnej pedagogiky a zriadenie prvej Katedry sociálnej práce na UK v Bratislave. V roku 1991 bol spoluzakladateľom prvého zariadenia chráneného bývania pre mladých ľudí s mentálnym postihnutím na Slovensku – Betánia Senec. Je jedným zo zakladateľov Rady pre poradenstvo v sociálnej práci v SR, ktorá je lídrom a nositeľom transformácie a deinštitucionalizácie na Slovensku.

Miestny odbor Živena Bratislava

Živena je najstarším aktívnym ženským spolkom na našom území. Vznikla ako prvý ženský spolok na Slovensku v roku 1869 v Turčianskom Svätom Martine. Pri jej zrode stáli národovci Ambró Pietor, Viliam Paulíny-Tóth, Martin Čulen a Mikuláš Štefan Ferienčík, ktorí cez noviny vyzvali ženy a zorganizovali ustanovujúce zhromaždenie. Miestny odbor spolku vznikol v Bratislave v roku 1922. Už 100 rokov tak úspešne pozdvihuje životy bratislavských žien prostredníctvom charitatívnej činnosti, vzdelávania svojich členiek, kultúry, zvyšovania ich finančnej nezávislosti či podporou podnikateľských aktivít, šírením prodemokratických myšlienok, výchovou mladej generácie k pestovaniu národnej identity a medzikultúrnej tolerancie. Bratislavská Živena získala za svoju činnosť viacero významných ocenení.

Pamätné listy predsedu Bratislavského samosprávneho kraja

Katarína Alexyová-Fígerová

Výtvarníčka. Patrí k strednej generácii súčasného slovenského výtvarného umenia. Je členkou Spolku výtvarníkov Slovenska a Slovenskej výtvarnej únie. Jej tvorba obsahuje významovo-sémantické prvky osnované na nefiguratívnych východiskách. Sú to diela, ktorých jazyk je osobitou modifikáciou výtvarnej moderny, informelu, geometrickej abstrakcie, ale aj fantazijného umenia. Svoje obrazy, sochy a grafické listy predstavila na mnohých výstavách doma i v zahraničí. Navrhla aj objekty do verejného priestoru. Aktuálne pracuje na sérii obrazov s pracovným názvom „Na slovenskú tému“. Využíva slovenské tkaniny, ktoré pozbierala a kúpila v starožitníctve. Snaží sa to urobiť a podať veľmi jednoducho i rudimentárne, aby tkanina alebo predmet boli nosné.

Mgr. art. Katarína Kerekesová, ArtD.

Animátorka, režisérka, výtvarníčka a ilustrátorka. Absolvovala štúdium na Vysokej škole múzických umení na Katedre animovanej tvorby. V r. 2009 založila vlastnú produkčnú spoločnosť Fool Moon zameranú na produkciu animovaných filmov a seriálov. Produkovala a režírovala animovaný bábkový muzikál KAMENE, seriály pre deti Mimi & Líza a Websterovci. Všetky diela získali ceny Slnko v sieti ako najlepšie slovenské animované filmy v daných rokoch. Filmové diela spracovala so svojím tímom do knižných bestsellerov. Animované seriály Mimi & Líza, ako aj Websterovci boli vysielané vo viacerých krajinách ako Česká republika, Taliansko, Francúzsko, Brazília, Hong Kong či Taiwan. Je riaditeľkou Asociácie producentov animovaného filmu a pôsobí ako pedagogička v Ateliéri animovanej tvorby na Vysokej škole múzických umení. Žije v obci Vištuk.

Ľuboš Straka

Majster ľudovej umeleckej tvorby, rezbár, druhý tenor Opery SND. Štrnásť rokov bol súčasťou speváckej zložky SLUK-u,

kde prišiel do kontaktu s fujarou. Neskôr začal píšťalky i fujary vyrábať a postupne sa dostal aj k bačovskému riadu zo svoru. Dnes v jeho portfóliu nájdeme aj plastiky zachytávajúce obyčajných vidieckych ľudí z minulosti či jednoduché štylizované postavy, hračky alebo bábky. Rezbárstvo je preňho záľubou, preto siaha po ručných nástrojoch. Od roku 2014 je majstrom ľudovej umeleckej výroby. Okrem toho je aj vynikajúcim interpretom ľudových piesní. Hrá na dostupných ľudových hudobných nástrojoch – fujare, píšťalkách, heligónke, gajdách, ninere. Je zamestnaný v zbore Opery SND ako druhý tenor a vedúci hlasovej skupiny operného zboru. Na profesionálnej úrovni reprezentuje Slovensko na rôznych podujatiach aj v zahraničí. Oslávil životné jubileum – 60 rokov.

DiS. art. Róbert Madarász

Svoj život zasvätil hudbe a práci s mládežou. Od r. 1992 bol členom Hudby Ministerstva vnútra SR, o dekádu neskôr sa stal jej sólistom. Službu v zbore ukončil v decembri 2019. S hudbou účinkoval na rôznych protokolárnych akciách na Slovensku a reprezentoval našu krajinu na festivaloch v zahraničí (v Česku, Maďarsku, Rakúsku, Rusku, Ománe). Popritom pracoval ako učiteľ dychových nástrojov v základnej umeleckej škole v Senci, kde pôsobí dodnes a odovzdáva svoje skúsenosti žiakom. Zároveň je kapelníkom dychovej hudby Senčanka, ktorá pod jeho vedením získala mnohé ocenenia. S týmto orchestrom pokračuje doteraz a snaží sa rozvíjať a podporovať mladé hudobné talenty na ZUŠ.

Dagmar Strešňáková

Vedúca detského folklórneho súboru v Senci. Bola členkou viacerých folklórnych súborov. Po narodení detí založila s manželom pri jednej základnej škole v Senci detský folklórny súbor Mőggyes (v miestnom dialekte Višňový háj), ktorý dodnes funguje ako záujmový krúžok. Členmi sú deti od predškolského veku až po stredoškolákov zo Senca a z okolia. A tak už vyše 12 rokov vo voľnom čase

po práci obetavo a bezodplatne vedie dnes už 60-členný súbor, vďaka čomu sú nové generácie detí vtiahnuté do krás ľudového tanca a tradícií. Roky šije a pre všetkých členov súboru vytvára súčasti krojov, sukne, blúzky, šatky, zástery, viaže náhrdelníky. Jej dobrovoľnícka práca si vyžaduje veľa voľného času, zložitej organizácie a snaženia. Oslávila jubileum – 50 rokov.

PhDr. Ivan Szabó

Spisovateľ a autor literatúry faktu. Ako vyštudovaný pedagóg pracoval len tri a pol roka. Stal sa novinárom a viac ako tri desaťročia pôsobil v rozličných funkciách vo viacerých časopisoch. Postupne začal publikovať svoje poviedky. Debutoval cestopisom *Sibírska mozaika*, napísal niekoľko kníh krimi príbehov, zaoberal sa aj lelectvom, motorizmom, ľudovou mytológiou a slovenskými tradíciami, no najširšiu kapitolu jeho tvorby predstavujú knihy venované Bratislave (*Prešporku*). Je jedným z najaktívnejších spisovateľov slovenskej literatúry faktu. Je členom Spolku slovenských spisovateľov a predsedom Klubu spisovateľov literatúry faktu. Získal mnoho ocenení, je 4-násobným držiteľom medzinárodnej Ceny Egona Erwina Kisch, od r. 2006 aj laureátom národnej Ceny Vojtecha Zamarovského udeľovanej za trvalý prínos do slovenskej literatúry faktu a tiež bol ocenený Prémiou Literárneho fondu (2016).

Mgr. Michaela Žureková

Reportérka. Vyštudovala žurnalistiku na UK v Bratislave, pôsobila vo viacerých médiách a od roku 2016 je redaktorkou Denníka SME. Ako jedna z mála novinárov a novinárov pravidelne, otvorene a zároveň citlivo otvára a rozvíja témy feminizmu, rodovej rovnosti, reprodukčných práv a zdravia žien. Ide o témy, ktoré sú na Slovensku dlhodobo podceňované alebo ideologicky či populisticky krivené. Venuje sa náročným témam ako traumatizujúce pôrody na Slovensku a nerešpektujúci prístup zdravotníckeho personálu k rodičkám, rodovo podmienené

násilie a femicída, transrodoví ľudia, interrupcie, búranie mýtov o LGBTI+ ľuďoch, sexizmus a sexuálne obťažovanie či dostupnosť detskej psychiatrie, čím významne prispieva k osvete a k scitliveniu spoločnosti. Za články jej udelili aj viacero ocenení. V r. 2021 získala Novinársku cenu za sériu článkov o predčasne narodených deťoch a s kolegyňami aj Česko-slovenskú cenu verejnosti Nadácie otvorenej spoločnosti za sériu o sexuálnom obťažovaní.

prof. RNDr. Peter Kúš, DrSc.

Univerzitný profesor fyziky, prodekan pre rozvoj a informačné technológie na Fakulte matematiky, fyziky a informatiky UK v Bratislave. Zaslúžil sa o výstavbu Centra pre nukleárne a urýchľovačové technológie založeného pri UK v Bratislave, ako aj realizáciu projektu ACCORD, ktorého cieľom je zvýšiť konkurencieschopnosť a atraktivitu STU v Bratislave a UK v Bratislave a podporiť ich vzájomnú spoluprácu v oblasti výskumu, inovácií, vysokoškolského vzdelávania, transferu technológií, a to prostredníctvom koordinovaných investícií do výskumných a inovačných kapacít, existujúcej a novej priestorovej či prístrojovej infraštruktúry. Riadil vedecké projekty, je autorom viacerých patentov a úžitkových vzorov či autorom vysokoškolských učebných textov – skrípt.

doc. RNDr. Rudolf Novodomec, CSc.

Geograf, ktorý sa významným spôsobom pričínal o poznanie reliéfu našej vlasti. Viacero prác venoval geoekológii Malých Karpát a prehĺbil vedomosti o tomto pohorí. Okrem výskumu zasvätil svoj život výučbe a tisíckam študentov odovzdal množstvo vedomostí o fyzikálnej geografii. Dodnes na všetkých stupňoch škôl po celom Slovensku pôsobí množstvo jeho bývalých žiakov. V r. 1973 stál pri myšlienke vytvoriť po vzore iných krajín aj u nás geografickú olympiádu pre žiakov ZŠ a študentov SŠ, za čo získal Cenu IUVENTY. Publikoval množstvo prác a diel. Je autorom veľkého počtu štúdií, článkov

a recenzií v časopisoch doma i v zahraničí. V septembri oslávil osemdesiatku, no stále sleduje trendy v oblasti výskumu a je členom viacerých spoločenských organizácií.

PhDr. Natália Zajačková

Pedagogička. Profesionálny život zasvätila školstvu ako učiteľka, zástupkyňa riaditeľa a vysokoškolská pedagogička, pričom na Gymnázium Ladislava Novomeského pôsobí už 35 rokov. Dokáže objavovať talenty, inšpirovať k výkonom a viesť k víťazstvám v národných súťažiach, pričom jej záber a rozmer práce s mládežou je široký – zahŕňa umelecko-tvorivú činnosť, publikačnú a charitatívnu činnosť či ekologické pôsobenie. Mimoriadne dôležité je jej dlhoročné vedenie Žiackej školskej rady, organizácia kultúrno-športového života školy, spolupráca s mládežníckymi inštitúciami aj s BSK, ambasádami a inými školami. Pri príležitosti Dňa učiteľov v r. 2006 bola ocenená BSK za svoj prínos pre bratislavské školstvo. Získala ocenenie Európskej komisie za dlhoročnú prácu v projekte Európa v škole, ako aj ocenenie župana za zorganizovanie 7. Európskeho samitu regiónov a miest v r. 2016. Oslávila životné jubileum – 60 rokov.

Mgr. Zuzana Marková

Bývalá učiteľka, výchovná poradkyňa, garantka informatizácie základného školstva a implementácie projektovej činnosti. Na ZŠ Sokolíkova v Dúbravke pôsobila 32 rokov. Posledné desaťročie je spätá s oblasťou života seniorov a je aktívnou koordinátorkou Rady seniorov, poradného orgánu starostu Dúbravky. Úspešne sa jej podarilo stmeliť a rozvinúť mnohé spoločné aktivity vo všetkých 4 denných centrách v Dúbravke, v Miestnej organizácii Jednoty dôchodcov, Matici slovenskej v Dúbravke a Miestnom spolku Slovenského Červeného kríža. K najvýznamnejším podujatiam, ktoré spoluorganizuje, patria Športové hry seniorov – memoriál Ferka Švábu či Dúbravská celoročná bowling liga seniorov. Okrem toho rozvíja a organizuje vzdelávacie aktivity ako počítačové kurzy a kurzy angličtiny a nemčiny pre seniorov.

Vojto Artz

Šéfkuchár a prezident Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov. Ako šéfkuchár pôsobil v popredných reštauráciách a hoteloch na Slovensku. Od r. 2007 sa venuje molekulárnej gastronómii a je jej hlavnou postavou a školiteľom na Slovensku. Je držiteľom rôznych prestížnych ocenení v gastronomických súťažiach, v r. 2008 získal bronzovú medailu na celosvetovej kuchárskej olympiáde IKA Erfurt a v r. 2011 mu pribudla bronzová medaila z The Emirates Salon Culinaire v Dubaji. Od r. 2017 reprezentuje Slovenskú republiku vo funkcii Ambassadors „Worldchefs without Borders“ WACS, charitatívnej zložky Svetovej organizácie kuchárskych asociácií. V novembri 2017 sa stal prezidentom Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov a v r. 2018 mu udelili ocenenie Gurmán Award za celoživotné dielo a prínos pre slovenskú gastronómiu. Medzi širokou verejnosťou je známy z televíznych relácií a vďaka knihám o varení.

Katarína Machatová

Zakladateľka občianskeho združenia na obnovu a záchranu cirkevných pamiatok v Modre. Významne sa zaslúžila o obnovu najstaršej cirkevnej pamiatky v rámci regiónu – Kostol sv. Jána Krstiteľa na modranskom cintoríne. Kostol získal v r. 2022 cenu za najlepšie predvedenú obnovu pamiatky s jedinečným prístupom FÉNIX 2022. Tejto pilotnej obnove venovala všetok voľný čas, pričom jej príbeh bol prozaický – raz prišla za vlastníkom pamiatky, za správcom rímskokatolíckej farnosti Modra. Mala záujem o sprístupnenie kostola pre verejnosť a o jeho záchranu. Podľa rady farára založila Združenie záchranu cirkevných pamiatok v Modre, ktoré postupne a systematicky pristupovalo k obnove kostola. Výsledok jej práce ju tak nadchol, že pokračuje a obnovuje ďalšie pamiatky.

Občianske združenie Poľné l'alie v Modre-Kráľovej

Od r. 2011 sa aktivity združenia sústredili na pietne miesto Zelený les. Svojpomocne z neho vybudovalo pamätník umučenia rodiny Grunwaldovej židovského pôvodu a všetkých obetí holokaustu. Práve tu kedysi táto rodina bývala. Schátraný dom združenie pretvorilo na park s pódium a s uličnou stenou z ocelevej konštrukcie vyplnenej kameňmi. Pamätnú tabuľu odhalil v r. 2013 veľvyslanec Izraela za prítomnosti troch príbuzných z rodiny Grunwaldovej. V r. 2022 toto občianske združenie dobudovalo k parku tzv. komunitné centrum – interiérový priestor na účely vzdelávania mládeže a ako zázemie pre účinkujúcich. Zelený les je tak nielen pietnym miestom, pamätníkom obetiam holokaustu, ale aj kultúrno-vzdelávacím priestorom pre verejnosť. Aktivity OZ presahujú hranice Modry, niektoré podujatia majú dokonca medzinárodný charakter. Osobitnou cieľovou skupinou je mladá generácia.

Občianske združenie Vagus

Odborná organizácia už dvanásť rok podáva pomocnú ruku tým, ktorí z rôznych dôvodov zostávajú žiť v bratislavských uliciach. Združenie vybudovalo efektívny systém pomoci a vďaka inovatívnym prvkom dokáže identifikovať ľudí na ulici a postupne riešiť dôvody, ktoré ťahajú do bezdomovectva. Jeho sociálni pracovníci a sociálne pracovníčky vykonávajú náročnú prácu profesionálne, ale zároveň veľmi ľudsky. Počas svojej existencie občianske združenie priamo pracovalo už s viac ako 5 000 klientmi. Práca jeho zamestnancov sa ukázala ako nesmierne dôležitá najmä v čase pandémie a len podčiarkla skutočnosť, ako sú ľudia bez domova vylúčení a ako štát zatvára oči pred ich ťažkou situáciou. Ľudia bez domova dlho nemali prístup k ochranným pomôckam, testovaniu či očkovaniu. OZ prispôbilo chod všetkých svojich programov tak, aby sa ľudia bez domova dostali k všetkým službám.

Na záver galavečera
si Vás dovoľujeme pozvať
na čašu vína.

Pekný večer!

BRATISLAVSKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ
Sabinovská 16, 820 05 Bratislava 25
www.bratislavskykraj.sk